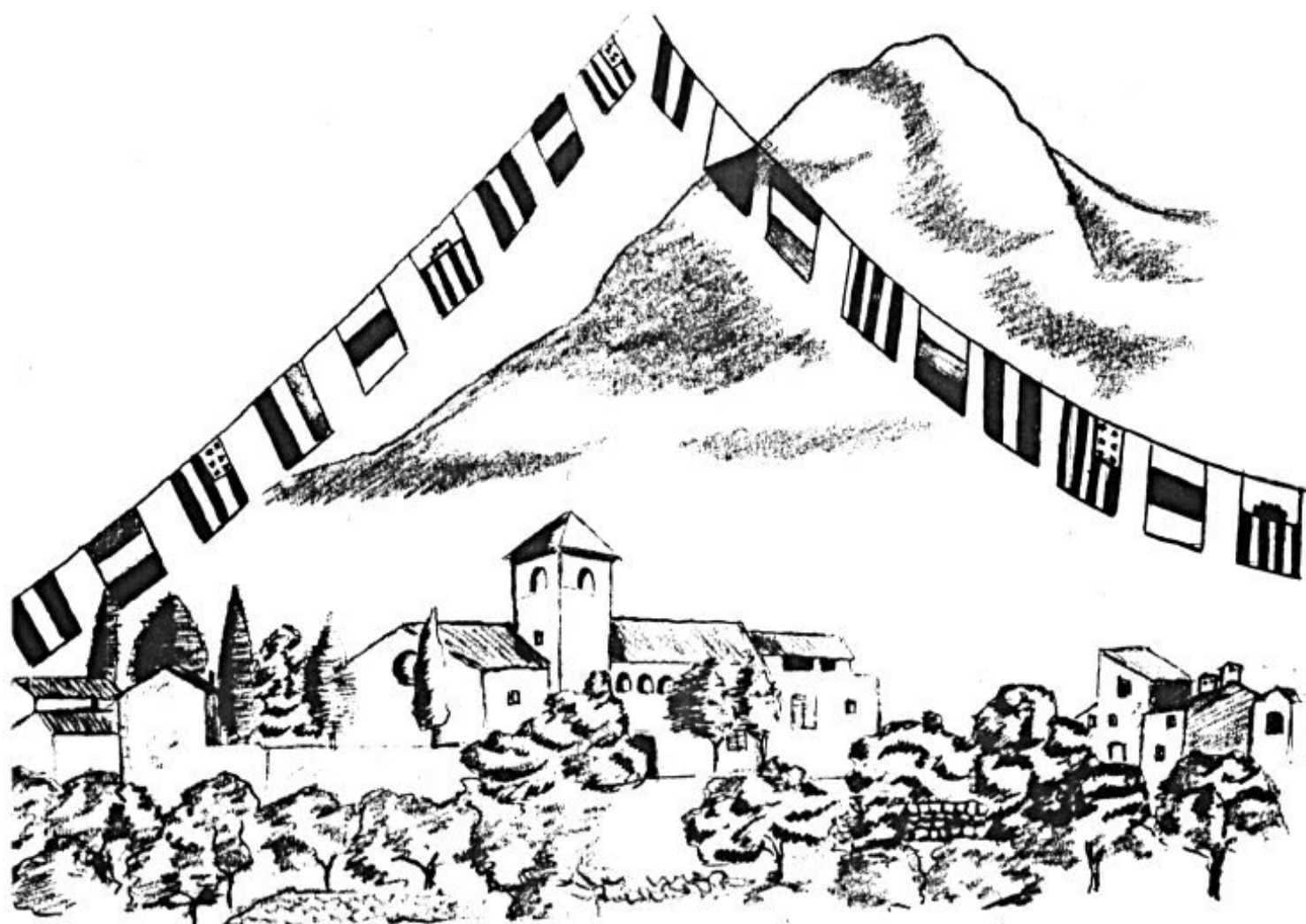

S'ENCERUIA

Festes de Sant
Joan

Deià juny de 1979

RESUMES

PASSADES . . .

Avui per avui, el fet de parlar d'unes festes populars se'ns fa impossible, es recordar es temps des calçons en bufes i el gipó.

Poc més, poc manco, Mallorca està plena de records, lo que avui en deim "souvenirs"; ens hem venut a l'estranger, Com? El desenvolupament que fins ara hem duit, no ha resultat més que una falsificació de lo que era.

Tant els francesos, anglesos, alemanys. Lis hem procurat una estància que no lis suposàs cap canvi dins la seva vida, l'únic canvi és el paisatge, encara que aquest també reb les conseqüències de la pujada que duim: hem estat el paper carbó en lloc de la tinta.

Lo mateix en la música, festes i demés expressions que tenen un caire, (tonien millor) arrelat entre nosaltres; ben segur que les mateixes, boleros copcos i parados senen, però es perquè darrera sonen duros, sinó ja faria estona que haurien agafat pols.

Tal vegada si nos demanan, què és lo que ens mou a celebrar les festes de San Joan avui a Deià? no sabriem que contestar; o nos sortiria sense fer cap esforç, que les tradicions i les costums dels nostres avant-passats s'han de conservar. Però, quines són aquestes tradicions i volles costums? Ben segur que lo únic que nos queda d'ahir es Sant Joan.

Si repares lector, a qualqu'una de les nombroses persones de celles blanques, cabells grisos i rostre carregat d'anys i petjada insegura, trobaràs l'alegria d'uns ulls que viuran com avui aquell temps, temps de codolades, glossos i bauxa per llarg; dies de festa gran per a tots els pagesos que componien la rodalia, era arribat el moment de tirar la casa per la finestra, posar l'olla gran dins la petita i ficar-hi dintre el pollastre més gras, collir les flors més fines i treure i ballar la primera amb l'allota més polida.

No és que avui ens manqui alegria, però per ballar tenim les sales de festa. Una d'aquestes persones que abans us descrivia mèn digué: "A ca nostra, sols menjavem pollastre farsit per a Nadal i Sant Joan, avui n'estic enfitat"

Desitjant a tots unes bones festes, volem fer arribar a tots els que es diuen Joan, els nostres molts d'anys.

L'EQUIP DE REDACCIÓ.

JUNTA MUNICIPAL DEL MES DE JUNIO

Resumen de los acuerdos tomados en la Junta Municipal del 6 de Junio, - que se celebró con la asistencia del alcalde y todos los concejales menos el representante de P.T.I.

Se siguió el Orden del día que era el siguiente:

- 1º- Lectura borrador del acta anterior.
- 2º- Disposiciones oficiales de interés Municipal.
- 3º- Facturas presentadas.
- 4º- Expediente nombramiento depositario.
- 5º- Correspondencia recibida.
- 6º- Expedientes obras particulares.
- 7º- Expedientes legalización de sepulturas.
- 8º- Padrón General Arbitrios Municipales.
- 9º- Propuesta de la Alcaldía sobre revisión de las construcciones de - nueva planta en la zona de Es Puig.
- 10º- Ruegos y preguntas.

Punto primero:

Se aprueba por unanimidad el acta anterior.

Punto segundo:

Por un real decreto del Ministerio de Administración Territorial, se regula el empleo de las distintas lenguas en las actuaciones de las Corporaciones Locales.

El Gobierno Civil manda una circular relativa a la campaña de prevención y extinción de los incendios forestales.

Punto tercero:

Se enumeran una lista de facturas por diversos gastos habidos: Imprenta Mallorquina, Teléfonos, pintura para señalización vía pública, líquido para matar hierba, alumbrado público de Lluc-Alcari etc.

Punto cuarto:

Referente al nombramiento de D. Miguel A. Coll Salas como depositario, se ha recibido de la Unidad Básica de Administración Local un informe favorable sobre el mismo, por lo que se acuerda: sea nombrado como depositario del ayuntamiento dicho concejal...cuyo cargo será por un año como mínimo y prorrogable. Que el cargo tiene carácter gratuito aunque le pueda ser abonado el gasto de material que él justifique.

Para que no tenga que prestar fianza, los otros miembros del Consistorio aceptan la responsabilidad.

D. Miguel A. Coll Salas acepta, y toma posesión de dicho cargo.

Punto quinto:

Del Ministerio de Cultura se ha recibido una carta de la Sra. Delogada, en la que se dirige al Ayuntamiento haciendo constar que por estar entera-

dos en dicha Delegación del aumento progresivo de edificaciones de nueva - planta por los alrededores de la villa, solicita que se tomen las medidas - preventivas que garanticen la conservación del conjunto panorámico y arquitectónico del lugar en la redacción del Plan General de Ordenación de Deià.

El Ayuntamiento contesta que es consciente de su responsabilidad en conservar el patrimonio de belleza y entorno, pero que no comparte la preocupación de dicho Ministerio toda vez que a pesar de las nuevas licencias de obras concedidas, estima que el objetivo de conservación antes aludido se ha conseguido en su integridad.

En cualquier caso agradece la preocupación de esta Delegación sobre dicho tema.

De la Delegación Provincial del Ministerio de Cultura se ha recibido un escrito en el que se manda una relación de los monumentos de Arquitectura - Militar situados en el término de Deià, para que el Ayuntamiento se interese del cumplimiento por parte de sus propietarios de la conservación y posible transmisión de propiedad de los mismos.

Dichos monumentos son entre otros: Sa Pedrisa, Son Marroig, Ca L'Abat, - Ca'n Paloni, Ca'n Simó, Son Bauçà. Casi todos ellos del siglo XVI.

Del Concell General Interinsular se ha recibido la cuenta Municipal de - Arbitrios sobre Rústica y Urbana correspondiente al ejercicio de 1.978.

La Federación Balear de Baloncesto manda un escrito ofreciendo su desinteresada colaboración en todo cuanto redunde en el mejor aprovechamiento de toda clase de recursos que se puedan destinar a dicho deporte.

Se ha recibido una instancia del Presidente de la Asociación de Transportistas de S.P. de Mallorca, quien solicita que sea reprimido el transporte - clandestino que están haciendo los tractores agrícolas que nada tiene que ver con la agricultura y que no están autorizados para realizar. El Ayuntamiento toma nota, y si se detecta algún caso ya se tomarán las medidas necesarias.

El Presidente de la Asociación Sindical de Transportistas por Autocamiones de S.P. de Mallorca solicita la bonificación del 25% sobre el Impuesto de Circulación de Vehículos. El Ayuntamiento se da por enterado y acuerda - conceder dicha bonificación a los residentes de este término Municipal que puedan acogerse a ella.

Punto sexto:

Se acuerda conceder los siguientes permisos de obras:

Dª MARGARITA PUJOL VISCONTI: Que pueda arreglar goteras en la terraza de la casa "Ca'n La" y escalera de acceso a la misma con hormigón y piedras embotradas.

Dª MARGARITA VALENTI BATLE: Cambiar dos vigas y arreglar cañerías de agua en la casa nº 9 de la calle Felipe Bauçà.

D. JAIME VIDAL AMENIGUAL: Arreglar depósito de agua y reparaciones interiores para quitar humedad en su casa de Lluc-Alcari nº 12.

D^a. JUANA MONES FORCADA: De Son Blac, construcción de un estanque de - - 7 x 4 m.

D. JOAQUIN VIDAL OLIVER: de la finca "San Gallart" para la construcción de una escalera interior y un cuarto de baño.

D. BARTOLOME VIVAS COLL: Construcción de un garaje de 3x4 m. cubierto de terrazo en la casa de su propiedad situada en Es Puig (Sa Tanca).

Dña. PILAR SALAS VIACENTI: Reforzar vigas de la entrada y reparar embaldosado en la casa de la calle Es Porxo nº 22.

Dña. ANGELA CARDELL VIVAS: Reparar un trozo de tejado de 10 m en Ca'n - Fusimany.

D. JUAN SAMPOL MARTI: Construcción de una vivienda unifamiliar en un solar sito en la calle Es Puig, según planos de los arquitectos D. Antonio Coll y D. Antonio Juncosa. El Patrimonio Artístico dice que se deberá mantener la cerca antigua y el mayor número posible de olivos.

Punto séptimo:

Legalización de las sepulturas siguientes:

nº 22 Dña Maria Colom Oliver.

nº 45 D. Miguel Marcús Colom.

nº 34 D. Matias Mas Arbós.

nº 33 Dña Maria, D. José Salas Marroig.

nº 42 Dña Maria Coll Coll.

nº 16-A Dña Magdalena, Dña Maria y D. José Salas Marroig.

Punto octavo:

Este Padrón comprende: Arbitrios sobre basuras, prestación personal o transporte, inspección de motores, desagues en la vía pública, entrada de carruajes en casas particulares, quioscos en la vía pública, escaparates y letreros, puertas y ventanas al exterior, toldos y balcones, tenencia de perros, carros, carruajes y bicicletas.

Punto noveno:

Se delega a D. Antonio Jimenez Llinás para que junto con el topógrafo señalice los viales y terrenos de propiedad municipal en la zona de Es Puig, a fin de tener una idea exacta para poder obrar al respecto.

Punto décimo:

Llegados a este punto se tocaron diversos asuntos: Referente a las aguas sucias en la calle Felipe Bruzá delante del Restaurante "LA TABLITA" después de examinado el informe del técnico municipal quien practicó una visita de inspección, se faculta al concejal de servicios para que proceda a determinar de donde proceden dichas aguas.

Parece ser que la depuradora del Hotel Es Noli despiden malos olores. Se rogará al médico titular para que practique una inspección ocular y después informe a la Corporación.

Hay diversas farolas públicas fundidas. Se practicará el cambio de bombillas.

Petición de que el alumbrado público se pueda alargar hasta la 1,30 de la madrugada.

En cuanto a la separación del alumbrado del cementerio del de la iglesia

sia ya está en marcha el proyecto a cargo del electricista Sr. Monserrat.

Estando ocupado el salón Parroquial con la exposición del Plan de Ordenación se acuerda compensar económicamente a la Iglesia y agradecer la cesión temporal de dicho local.

Habiéndose recibido constantes y abundantes quijadas por la gran velocidad de motos y coches por las calles del pueblo con peligro para niños y mayores se decide colocar claves de deceleración en diferentes puntos para tratar de minorar estas velocidades.

Después de este punto se levantó la sesión.

Desde aquí y deseo notificar que el Ayuntamiento fue recibido por el - Presidente de Consell Interinsular de les Illes, D. Jerónimo Albertí, - - quién (según hemos podido leer en la prensa), prometió que se tratará de eliminar la discriminación que hasta ahora han sufrido algunos pueblos de las islas, y en especial el nuestro.

"EXPRESSIO ESCRITA I CREATIVITAT INFANTIL"

(Una experiència escolar a Mallorca).

Per en Jaume, es mestre.

-o-

Als nins i nines
i joves
de Deià,
heroïes i heroïnes
d'un llibre
onformat a l'escola.

Concixeu quasi tots vosaltres, pares i deianones, les revistes "La Bona Vista" i "Sa Barrera Rompuda" i a través d'elles haureu llegit els treballs literaris fets pels nins i ara ja joves de Deià. Un curs darrera l'altre s'han anat acaramullant escrits, temes, estils literaris, crítiques, problemes, fantasies, poemes.... d'indubtable interès escolar, i aquesta escola vostra de Deià s'ha anat concixent pel reste de Mallorca, en curssets, conferències, revistes especialitzades i premsa de Ciutat. I el nombre de les revistes s'ha anat esgotant, i altre persones no deianenques, altres mestres, altres pares, s'han interessat per aquest treball. I se m'ha fet el cuc de s'orella malalt que tota aquesta feina feta a vegades amb originalitat havia de tenir una sortida: UN LLIBRE. I se m'ha tornat insistir! Fins que pel desembre vaig tenir enllestit un volum: el del títol d'aquest article, on ofereix una selecció de textos en funció d'unes tècniques d'expressió escrita i uns temes tractats per les al.lotes i al.lots deianones, en funció d'una descripció metodològica d'aquest treball escolar, i en funció d'una guia de suggeriments pel lector.

A mi m'hauria agradat molt veure impresa aquesta obreta per Sant Joan, festes populars on el poble surt al carrer i on els alumnes, ex-alumnes, pares i deianones haguessin estat els primers que el vessin, però el llibre no estarà a punt fins més entrar l'estiu.

Es per això que des de "S'enceruia" he aprofitat dir-ho, dir-ho publicament al manco aquí primer perquè estic satisfet del llibre no només per haver intentat sistemetitzar un treball, també per una cosa: perquè he defensat sempre que des d'un poble petit, com Deià, i des d'una escola petita com és la nostra, se podem fer moltes coses sense necessitat de fer-nos i limitar-nos a Ciutat. La independència ideològica, econòmica i social de la part forana de Mallorca ha de brostar ja, cosa que hem d'intentar entre tots. Mai ens hem de deixar retallar les nostres capacitats com a poble.

Les escoles petites i els pobles petits no han de ser mai les parentes pobres de l'educació i la societat.

Poemas

MARINO MUNDO

A veces se me ocurre
que vivo sumergida
en un mundo marino:
Todo es verde en Deyá
y hay lianas
y musgos
y rocas verticales
y se oye el agua respirar,
se la oye cantar
y correr
y fatigarse
y hay que esforzarse mucho
para escuchar los ecos
que nos llegan de fuera.
¿A quién le importa
en Deyá
que el dictador
o que Angela Davis
o que en Chile?
Es tan fuerte la voz
de los torrentes
que hay que gritar
a veces
para que alguien nos abra una rendija
y podamos hablar
de esas cosas que pasan en el mundo.
Pero el aire de afuera
está viciado
y a la leve presión
de una sospecha
vuelve a cerrarse la rendija
y nos quedamos solos,
con el carcoma adentro
y el murmullo del agua
entre las piedras.

Claribel Alegría

FLORECEN LOS ALMENDROS

Florece los almendros
en Mallorca
y no estás para verlos.
De mi balcón anoche
los vi fosforecer.
Te llamé por tu nombre,
conjuré tu fantasma,
te perfilé de pétalos caídos
y una ráfaga de aire
te rasgó.

Claribel Alegría

ECOLOGIA, URBANISMO Y PROGRESO

=====

En una sociedad en permanente revisión, es lógico pensar que se producen unos ciclos contradictorios en la forma de entender el progreso. Hace pocos años era necesario la creación de gran número de plazas hoteleras donde acomodar alorociente número de visitantes extranjeros. Hoy, ya no sólo resulta un problema el atraer un número suficiente que compete las disponibilidades de puestos en oferta, sino que además, continuamente existen problemas en el sector de la construcción por exceso de mano de obra, (entre otros), ya que los sectores de producción no pueden absorber el excedente de él. Por otra parte la economía mallorquina resulta excesivamente "de temporada".

En Deià, no existe el problema antes mencionado, (debe ser el único que nos falta), pero en mi opinión padecemos las consecuencias, ya que, la masificación de nuevas construcciones por casi la totalidad del resto de la isla, me refiero al litoral, ha hecho nacer un sentimiento masivo de conservación de la naturaleza, que aún siendo totalmente respetable, a veces olvida lo que debe entenderse por conservación, o incluso se cree que conservar es abandonar, es decir, no hacer nada. Y esto presupone un error, un lamentable y en este caso, irreparable error. Deià es sin lugar a dudas uno de los pueblos más hermosos de Mallorca, pero, lo que es se debe fundamentalmente a la mano humana; ¿Quién se imagina Deià sin su iglesia y su cementerio "damunt un puig" o un Deià sin sus "margos" y "oliveros", sin sus casas que parecen colgando de la peñas? Sí, es difícil de imaginar, pero indudablemente es más bello ahora, porque la mano humana ha completado el paisaje con su obra. Yo no sé si es posible hoy continuar esta obra, pero de lo que estoy convencido es de la necesidad de conservarla, y puedo afirmar, y si es necesario probar, que si Deià está como está, y sigue siendo hermoso se debe únicamente en la conciencia que de siempre han tenido sus habitantes. Durante los años de euforia en la construcción, cuando no existía ningún tipo de restricción, yo sé de personas en Deià que se negaron a construir un bloque de apartamentos, y nadie los hubiera puesto inconveniente alguno, pues eran los años en que se destruyeron las mejores calas de nuestra costa. En Deià no.

El premio que los Deianenses han recibido es francamente desolador, y, nosotros lo sabemos, pero Deià es tierra de payeses, y el payés en su mobleza, calla y espera, pero sabe de injusticias, sabe que sus hijos deben emigrar a otros lugares por falta de trabajo, sabe que se ha visto obligado a dejar el campo porque sus productos no pueden competir en el mercado, y sabe que no puede quitar los olivos porque embellecen el paisaje, que si se le casa un hijo no podrá construirle una casa, porque, debido a los materiales a emplear, piedra, etc, el precio será el doble que en otros pueblos de la isla. Sabe que hace un año se produjo un derrumbamiento dentro del casco urbano y que los amantes de la naturaleza no han dado un paso para arreglar el grave peligro que representa. Sabe que en su pueblo no existe alcantarillado ni agua potable municipal, ni tantos y tantos servicios que en el siglo XX son exigibles, y que no puede pedir a su Ayuntamiento pues conoce que padece el mismo problema que él. Sabe el payés que el año pasado hubo dos incendios forestales en su término municipal y no vió a tantos amantes de la naturaleza apagando el fuego, más bien no vió a ninguno, pero él calla y espera. Y, yo me pregunto, ¿hasta cuando?.

EPIFANIO APESTEGUIA.

Per tots els deianens es conegut es "Patro Marc, es ben segur que sa gent que ha xerrat amb ell, s'ha trobat amb sa sencillesa de paraula i en trga als altres. Aquesta vegada ens acostarem a Sa Cala, després de saludar-mos tenguem aquestes paraules junts.

Venim a fer una xerrada, Patró.

- Ah, ido ben bé, podem començar en voler.

Quin va esser es primer contacte que tenguereu amb la mar?

- Poches coses vos puc dir, però es meus pares abans es dedicaven a fer carbó. I ells començaren a pescar sense tenir nengú que les mostràs; lo cert es que anaren agafant experiència i coneixements. Per ventura lo que recort més de petit siguin es Jocs, veus aquella barbacana d'esmig de Sa Cala?... idò, aquell lloc era es nostre punt feiem barques i escàs d'esquerdes de canya.

Sa primera barca que coneguereu a Sa Cala quina va esser?

- Jo t'ho dirè, es deia "Moises", era una barca que tenia sa popa talhada, a n'es principi, era d'un ciutadà, si avui encare existeig deu tenir més de cent cinquanta anys.

Quants de pescadors es dediquen avui a Deià a pescar Llampuga?

- Avui només quedem noltros, però abans eram tots es qui hi anavem.

I avui com abir empleau es mateix sistema?

- Si, això no ha canviat, lo que s'assaja, que avui tenim motors i abans anavem a rem.

A variat qualque coneixement d'ahir a avui?

- Abans pensaven que sa llempuga es feia per de sa renou des motors, però això no es vera, lo que si l'assusta es si sa barca pega cops a s'ona.

Quin és, es terme o distrit que vos pertoca?

- Perteneixem a Sòller, aquest distrit comença a sa torre de Lluc i arriba fins a n'es Coll d'es Pi, que està un poc abans d'arribar a n'es Port D'es Canonge.

Com homo de la mar, fins on arriba s'estimació que per ella sentiu?

- Pens que tant a la mar, com a sa terra tot a d'esser igual, si conservam i estimam lo nostre, hem de procurar que lo que es de tots també es conservi, i la mar es de tots. A jo m'es seguit, replegar trossos de vidre d'una botella acabada de rompre per sa gent, que no mira ni a dreta ni esquerra, i llençar-los a un lloc on no facin peu.

Avui som una mica descuidats, no ho trobau?

- Descuidats i amb poques ganes de conservar lo nostre, Sa Cala es de-
tots. Si a n'aquestes casetes les enviassen sa forma i no tengu-
ssen aquestes canyissades, perdrien tot e encant natural.

Molta de gent d'edat s'en recorda de ses festes de Sant Pere que abans
es feien aquí, les recordau Patró?

- Jo només les he vistes fer durant s'època d'un rector de Bunyola -
crec que voren esser uns tres o quatre anys de duració que tengu-
ren, però això si eren molt animades, ja que es personatje clau era,
el S'En Toni Farrer.

Recordau per quins anys eren?

- Jo era molt jove, devia esser davors l any 21 o 22.

Qui era el S'En Toni Farrer?

- Era un home que tenia molta de gorga, i cada any solia fer una bande-
rota de xerxa vella, es situava demunt aquest turó que tenim a n'es-
costat, i allà amollava es'mitin.

I després des'mitin?

- Aquí feiem corrugades de barques d'rom, travessar Sa Cala nadant, -
també posaven un palo ensabonat per agafar sa joia, lo que hi havia
més eren carreres: dins sacs, a peu i amb llums d'encreua penjats a-
sa bragueta.

Quina es sa diferència que trobau a ses festes d'abans amb ses d'ara?

- Ara sa juventut balla quan vol, pero abans anaven molt endarrer de -
festes, has de pensar que a Ciutat sols hi anaven un pic cada any a-
voure ses "títeres" per a Nadal. Jo tenia 18 anys i encara no hi ha-
via entet mai.

Quin acudit recordau de tots aquells anys?

- Un any per Sant Joan me vaig vendre per una "gaseosa". Devia esser -
l'any 14, mon pare, ma mare i madò Pixedis tenien pensat anar a l'o-
fici i llavor devellar, però ja volia quedar a ses vallaneres i va e-
sser madò Pixedis sa que me va fer desistir, diguent-me que si queda-
va a Sa Cala me duria lo que volgués.

I que li demanreu?

- Una "gaseosa", abans duien taps de suro lligats amb fils. En vaig es-
tar tant content que va perdre tot es gas de tant de mourer-la entre
ses meves mans tot lo día.

EL CONSELL

- ¿Qué heu fet avui a escola?
- ¡Uy! Un "rollo" de mil dimonis! Però bastant divertit perquè es temps que sa mestra ha explicat aquest lloc des Consell, he tirat amb "canuto" en ets al.lots de davant i en es quadro de sa parèt.
- En es meu temps no ens bategàvem quan es mestre explicava. ¡Sempre seràs un aso! ¡No sabràs mai res de res!.
- ¿A qué sé més que tú lo que és es Consell? Això que s'altre dia t'ho miraves es es diari.
- Tú lo que ets es un poca-vergonya.
- Au, diguès quants de consells hi ha a ses Balears.
- N'hi ha tres: es de Mallorca, es de Menorca i es de Eivissa i Formentera.
- Idò n'hi ha quatre. T'has deixat "El Consell General Interinsular", que les coordina a tots i està compost per consellers des altres tres.
- Bé, sa veritat és que de vegades llegesc massa aviat. Sempre fris i ni per mirar es diari en pau me queda temps.
¿I qué fa es Consell si sepot saber?
- Ara tonim lo que en deim "Preautonomia". De moment es Consell té ses mateixes funcions que sa Diputació tenia abans: tot allò que no és de s'incubencia dels ajuntaments. Per exemple: ses carreteres que no són de s'Estat, L'Hospital Provincial, sa Clínica Mental....
- ¡Vaja, així mateix t'enteres de ses coses mentres tires amb "canuto".

- Més que tú quan llegeixes es diari!
- ¡Ets més fresc que una cama roja!
Però a mí, és que tot això de consells
és una cosa tan nova que quan m'en xe-
rren me diuen "Pere".
- ¡Mira que diu! ¡Es Consell una cosa nova!
¡Només té devers set segles!
Escolta lo que sa nostra mestra ens ha
escrit a sa pisarra:
"Durant els reis de la Casa d'Austria la re-
lació entre els distints regnes hispànics va
esser una mera unió personal, és a dir, estats
amb total autonomia que tenien un mateix rei".

- "Així el regne de Mallorca continuà amb la se-
va especial organització política de jurats, Gran
i General Consell etc. i encunyà moneda d'or, pla-
ta i velló amb l'escut propi, la figura del rei i
la inscripció "Rex Majoricarum"
- "El Gran i General Consell estava compost per repre-
sentants de la ciutat i de la part forana. Els de la ciutat estaven dividits
entre els quatre estaments de cavallers, ciutadans, mercaders i menestrals.
Els representants de la part forana eren sempre en menor nombre que els
de la ciutat, més o menys una tercera part!"
- "La unificació no s'aconsegí fins que la dinastia borbònica en el segle XVIII
imposà el controlisme francès, contra la tradició hispànica".
- ¡Uy! Sí que ho és un "rollo" ¡I vos ha dit quin futur té aquest Consell tan
vell?
- Sí. M'en record bé perquè quan sa mostra l'explicava jo he conseguit pegar
just es mig des quadre i feia una hora que ho provava amb es "canuto".
"Dins el futur si s'aplica l'article 148 tendrem una semi-autonomia
que és més o manco una descentralització administrativa, però si per el contra-
ri ens apliquen l'article 151 serà una autonomia plena i en aquest cas ten-
driem un Parlament amb els tres poders: legislatiu (és a dir podríem promul-
gar ses nostres lleis, dins un marc nacional), executiu i judicial.
- Antonia, estic estorat, en aquest fill nostre l'heurom de fer misser.
- Sí, o tirador al blanc.

ESCRIT PER: Francisca Suñer.

ENQUESTA

En aquesta enquesta s'ha demanat a n'es poble, damunt es problemes que s'Ajuntament tendria que resoldre més aviat.

A pesar d'haver-hi hagut poca col.laboració, es temes o problemes que més afecten a sa gent han pogut sortir a llum ben aviat i clarament.

En principi pareix que un poble tan petit com és es nostre no té greus problemes, però a n'es fons veim que això no es així ja que en tenim molts i mals de resoldre.

Es principal problema sobre es qual sa gent ha insistit molt ha estat, es de ses aigues brutes, principalment perquè es un des que s'Ajuntament - hauria de resoldre més aviat, ja que s'atraca s'estiu i en es mateix temps disminueix el grau de sanitat i habitabilitat des poble.

Tothom ha estat d'acord en que l'aparició d'aquestes aigues es dona - principalment a n'es carrer Felip Baçà de sa nostra villa.

Un altre problema que podem incloure dins es mateix tema de netedat des poble, és, es que causen ses bosses de fems pes carrers, ja que molts de veïns de la villa, han coincidit en dir que a pesar dels avisos que s'han fet damunt s'hora i dia de sa recollida de ses mateixes, es segueixen veient - pes mig. Pensam que això no és un problema, que directament hagi de resoldre s'Ajuntament ja que primerament hem de posar un poc d'interés en sa - - qüestió, ja que som noltros mateixos es que treim ses bosses de fems a n'es carrer. Un parell de persones, nos han fet sebre que moltes vegades aquestes bosses de fems son deixades a n'es nostres carrers per gent de fora, - tal vegada aquest cas es pot donar a punts com son a n'es camí de Sa Cala o Lluc-Alcari, però dins es poble ja no es tan raonable, de totes maneres hi ha hagut gent que com a solució han proposat, que s'Ajuntament col·loqui una sèrie de papereres a distints punts des poble i preferentment a n'es llocs destinats a depositar ses bosses de fems es col·loquin uns bidons i escrit a n'es mateixos es dies de recollida. Així s'evitaria que a totes hores des - dia es vegessin ses bosses pes mig.

També s'ha insistit en que s'Ajuntament es tendria que preocupar un - poc més per la neteja des camins des poble.

Sortint ja de sa qüestió pròpia des casc urbà preocupa a n'es mateix - temps sa neteja de sa nostra Cala. Es creu necessari fer sa mateixa abans de que sa platja s'ompli de gent i es faci més difícil aquest propòsit.

I ja que som a Sa Cala, molta gent nos ha exposat com a un problema - des més greus sa carretera de sa mateixa.

Tots sabem sa cosa que ha duit i dur asfaltar dita carretera, però al - manco que es miri d'acondicionar-la un poc ja que s'estat d'aquest es totalment deficitari per poder-hi baixar amb cotxe.

Es veïns de Deià es preocupen en gran mida per sa circulació de vehicles a velocitat i hores inadequades pes nostros carrers, ja que continuen - ment petits i grans tenim sa nostra pell exposada, perquè en es moment manco pensat la mos còguin. Això du també un augment de renou nocturn.

També es tema de preocupació, es poc nombre d'aparcaments existents - dins es poble. Tots sabem que aquest es un problema de difícil solució, per

no tenir espai, però així mateix algunes persones han proposat tapar es bossins de torrent com per exemple es de carrer Felip Daugà, davant Ca'n Pin-tat.

Així mateix han anat sortint una sèrie de questions que no per essor - més petites no tenen importància, ja que ses persones més afectades, mer-ci-xen que se les doni atenció, nos referim a n'es renous ocasionats pes bar - denominat "Ca'n Richard".

Igualment es tractà es tema de ses cabines de telèfons, ja que aque-s-tes, dues concretament, estan colocades al mateix carrer, i molt aprop una-de s'altre, mentres que sa part des clot no n'hi ha cap.

Hi ha hagut persones que nos han exposat es problema que suposa orga-nitzar una comisió de festes cada any.

Com a darrera qüestió ha sortit es d'es cans amollats pes poble, lo - que produciex ses morts de xots i altres animals pertencixents a finques i - particulars.

Com a final direm que estem molt agrats a sa col.laboració des poble, per una millora des mateix, però volem recalcar que tots aquets temes han - estat tractats per s'Ajuntament a sa junta des passat 6 juny i a sa que - - dins aquesta revista es fa menció.

Xerratorum

DIUEN:

Que qui vol fer ses motes notes i no té sabó, que les aparqui per devers "Lluís Salvador", perquè hi ha un representant que fa es servici "gratis" i de forma interesant.

Que el rector se'n va "cantemos al amor de los amores".

Que encara que no soni l'orgue a d'alt del Cor sa sent renou.

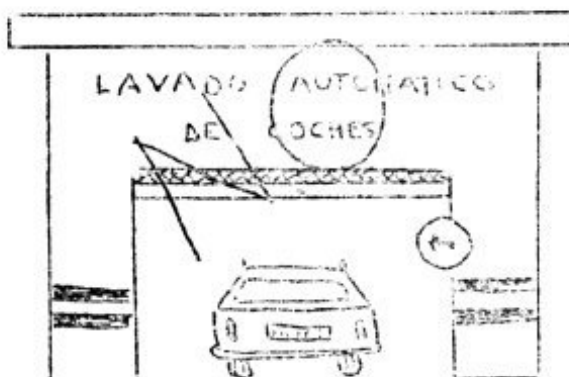
Que qui es vol perfumar que davalli per Felip Bauçà.

Que n'hi ha que tenen es cotxes aparcats aquí i paguen - s'impost de Circulació a Palma.

Que durant tota sa nit hi he concerts de cans.

Que qui vol veure streap-tease no ha de monester anar a sa les de festa basta davallar a Sa Gala.

Que es cementeri ha de monester cuidar més, perquè es reïells i es arbres se moren de set.

A SA MORT D'UN BON AMIC. EN FRANCESC HORRACH. (Més conegut per Xesc Bleda).

Francesc te vull expressar
sa meva admiració
tots es temps que te vaig tractar
en tú vaig poder trobar
un home com ja no hi ha
i que tengués tant d'humor.

Tú vares esser divertit
Això ningú ho pot negar.
Tú te vares recrear
sentint música i ballar
sense enveja a n'es més ric.

Qui s'havia de pensar
que prenguessis es camí!
Un camí que no té fi.
Això és aquest gran jardí
que Deu per tots va crear.

Sempre te recordaré.
Una promesa he complida
que te vaig prometre en vida
fent una glosa lluida
que ja mai oblidaré.

Ara que tú ja ets mort
jo te vull fer sa darrera.
Quan te va veure San Pere
no te va posar barrera
ni te demanà passaport.

Deià 9 de Juny de 1.979.
Nicolau Bujosa.

Des d'aquí volem recordar amb afecte a n'es nostres amics Francesc Horrach
i Maria Coll Ripoll que mos han deixat aquest passat mes de Maig per des-
cansar en la pau del Senyor.
